

wachten tot de K1 mij eindelijk versterking bood. In mijn linie waren 13 gesneuvelden, 1 onderofficier, 5 vermisten en ongeveer 20 gewonden. Mijn vertrouwde Ziegler, die als afstands-schatter met mij werkte, kreeg een schot door het hoofd; zijn hersens puilden er uit en ik kon er mij toe brengen te bevelen dat niemand hem mocht helpen. Hij bloedde dood in enkele seconden. Hij was mijn gezel niet meer omdat ik hem wegens ziekte had moeten laten aflossen.

Hij was een dappere en schrandere krijger wie niets ontging en die altijd rustig bleef. Hij begeleidde mij voortdurend op mijn patrouilletochten en heeft mij kranig beschermd. Ik mis hem met een bezwaard hart.

Toen mij het bericht van de dood van luitenant Tuletz bereikte, moest ik mij uit alle macht vermennen om niet in te storten. Wij zijn vrienden. Hoofdonderwijzer Fischer is niet in de compagnie; hij rijdt met de regimentstrein (?). Met Hövermann kom ik niet zo goed overeen als met Tuletz. Wij vertrouwden elkaar alles toe. Je weet wat het voor mij betekent om met mijn gesloten karakter een vriend te vinden.

Bij elke patrouilletocht, bevel of andere gevaren namen wij afscheid met een handdruk met een ernstig vragende blik: "Kom jij ook terug, vriend?" En welke vreugde straalde uit onze ogen als wij elkaar terug zagen. Elke avond die we samen konden doorbrengen, praatten we een uurtje op onze stromatrasen over onze diepste gevoelens, waardoor we elkaar recht hielden. Nu spreken onze kameraden over de arme Tuletz.

In hoeverre is hij dan arm? Hij vond een snelle dood. Eerst een schot in de knie dan in de schouder en het hoofd en daarbij nog verwondingen door granaatsplinters. Wij weten niet wat ons nog te wachten staat; hij weet het! Plichten had hij als vrijgezel in een vaste aanstelling met 6 bedienden niet. Geen vrouw en kind die op zijn thuiskomst wachtten.

Zijn naaste familielid is een broer, bouwmeester Richard Tuletz uit Labaun in Opper-Silezië. Hij was katholiek. Desondanks begrepen wij elkaar in elk opzicht. Ik heb nu weer tot de enige machtige Trooster, de algoede God (gebeden?) die jouw en mijn gebeden tot nu toe verhoord heeft. De volgende morgen drong het water tot in onze stelling, zodat wij terug moesten.

Wij bevinden ons nu ten noorden van de Nete. De vijand werd aangevallen in z'n linker flank en heeft zich blijkbaar teruggetrokken tot achter de binnenste gordel van forten van Antwerpen. 51 Groot geschuts materiaal werd buitgemaakt.

Ik sluit nu af. De rest is in Gods hand.
Hartelijke groeten en kussen.

Je trouwe Julius.

Bron: Gilbert Goutsmit : "1914- Letters from a lieutenant of the German Imperial , Marine Reserve - 1ste Imperial Marine Infantry Regiment" (vertaling Johan Vandeweerd)

hr

INHOUD	
Editoriaal	3
Theodoor en Joseph Coppens d'Eeckenbrugge	4
Vroeger en nu	9
Florus, de vondeling van Roosendael	10
Het cremerieke	13
1900: 120 jaar geleden in onze dagbladen	14
Een soldatenverhaal	17

Driemaandelijke uitgave - Erkenningsnummer: P920996
v.u. : Walter Marivoet - Kloosterstraat 76, B-2800 Walem
www.heemkundewalem.be
E-mail: info@heemkundewalem.be

Heemkundige Kring Dr. Croquet - Walem

MAGAZINE 56 - Baron Joseph Coppens

Driemaandelijke uitgave : januari-februari-maart 2020

